

Reformationsbibeln

Rut

Svenska Reformationsbibelsällskapets
översättning av den engelska auktoriserade

King James Version

Utgiven 1611, reviderad 1769

Samt i vissa delar en revidering av
Bibelkommissionens utgåva 1878 och
Karl XII:s Kyrkobibel från 1703

*Provutgåva utgiven såsom särtryck
22 januari 2020*

Rut

1 Kapitlet

Rut följer med Noomi till Betlehem.

På den tiden då domarna regerade, hände det att en hungersnöd uppstod. Och en man från Betlehem i Juda gav sig iväg med sin hustru och sina två söner för att bosätta sig i Moabs land.

2. Och mannen hette Elimelek och hans hustru Noomi och hans två söner hette Mahlon och Kiljon, efratiter från Betlehem i Juda. De kom till Moabs land och stannade där.

3. Och Elimelek, Noomis man dog och hon blev kvar med sina två söner.

4. De tog sig moabitiska hustrur. Den ena hette Orpa och den andra Rut. Och de bodde där i omkring tio år.

5. Så dog också de båda *sönerna*, Mahlon och Kiljon, och kvinnan blev ensam kvar utan sina två söner och sin man.

6. Då bröt hon upp med sina två sonhustrur för att vända tillbaka från Moabs land, för hon hade hört i Moabs land, att HERREN hade sett till sitt folk och gett dem bröd.

7. Så lämnade hon platsen, där hon hade vistats och hennes två svärdöttrar följde med henne. Men när de var på väg tillbaka till Juda land,

8. sa Noomi till sina båda svärdöttrar: Vänd om och gå hem igen, var och en till sin mors hus. Må HERREN visa godhet mot er, så som ni har visat mot dem *som är* döda och mot mig.

9. Må HERREN låta er finna ro, var och en i sin mans hus. Sedan kysste hon dem men de började gråta högljutt

10. och sa till henne: Vi vill följa med dig tillbaka till ditt folk.

11. Men Noomi svarade: Vänd om, mina döttrar. Varför skulle ni följa med mig? Kan väl jag härefter få söner i mitt liv, som kan bli män åt er?

5 Mos. 25:5.

12. Vänd om, mina döttrar och gå hem. För jag är nu för gammal att ge mig åt en man. Och om jag än sa: Jag kan ännu hoppas och *om jag redan* denna natt fick en man och jag födde söner,

13. skulle ni då vänta på dem tills de blev vuxna? Skulle ni för deras skull stänga er inne, utan någon man? Nej, mina döttrar, för detta gör mig mycket bedrövad för er skull, att HERRENS hand har drabbat mig.

14. Då grät de högljutt igen. Och Orpa kysste sin svärmor *farväl*, men Rut höll sig fast vid henne.

15. Och hon sa: Se, din svägerska vänder tillbaka till sitt folk och till sina gudar. Vänd också du tillbaka och följ din svägerska.

16. Men Rut svarade: Be mig inte om att lämna dig och vända tillbaka, *och inte* längre följa dig. För dit du går, vill *också* jag gå och där du stannar, vill *också* jag stanna. Ditt folk *är* mitt folk och din Gud *är* min Gud.

17. Där du dör, vill jag *också* dö och där vill jag bli begravd. HERREN må göra *med* mig vad som helst *om något annat* än döden ska skilja oss åt.

18. När hon såg, att hon stod fast i sitt beslut att följa henne, talade hon inte mer om saken.

19. Så gick de båda *tillsammans* tills de kom till Betlehem. Och det hände, när de kom till Betlehem, att hela staden kom i rörelse för deras skull och de sa: Är detta Noomi?

20. Men hon sa till dem: Kalla mig inte Noomi*, *utan* kalla mig Mara*, för den Allsmäktige har gjort livet mycket bittert för mig.

*Noomi betyder: den ljuva.
Mara betyder: den bittra.

21. Rik reste jag härifrån, och tomhänt har HERREN låtit mig komma tillbaka. Varför kallar ni mig *då* Noomi, när HERREN har vittnat mot mig och den Allsmäktige har låtit det gå illa för mig?

22. Och Noomi och hennes sonhustru Rut, moabitiskan, kom tillbaka från Moabs land till Betlehem just då kornskörden började.

2 Kapitlet

Rut samlar ihop ax på Boas åker.

Och Noomi hade en släkting på sin mans sida, en förmögen och betydande man av Elimeleks släkt som hette Boas.

Matt. 1:5.

2. Och Rut, moabitiskan, sa då till Noomi: Låt mig gå ut på åkern och samla ihop ax efter *någon* som ser till mig med välvilja. Och hon svarade henne: Gå, min dotter. 3 Mos. 19:9, 23:22.

3. Och hon gick och samlade ihop på åkern efter skördemännen. Och den åkermarken hon råkade hamna på

tillhörde Boas, som var av Elimeleks släkt.

4. Och just då kom Boas från Betlehem och sa till skördemännen: HERREN *vare* med er. Och de svarade: HERREN välsigne dig.

5. Och Boas frågade den av sina tjänare, som hade uppsikt över skördemännen: Vems unga kvinna är detta?

6. Och tjänaren, som hade uppsikt över skördemännen, svarade och sa: Det *är* den moabitiska kvinnan, som tillsammans med Noomi har kommit *hit* från Moabs land.

7. Och hon sa: Jag ber dig, låt mig få plocka och samla ax bland kärvarna efter skördemännen. Sedan kom hon hit i morse och har hållit på ända till nu, förutom att hon en liten stund varit inne* och vilat sig.

*KJV: i huset.

8. Då sa Boas till Rut: Hör på, min dotter. Gå inte och plocka ax på någon annan åker och gå inte heller härifrån, utan stanna här *och* håll dig till mina tjänarinnor.

9. Se efter var de skördar på åkern och följ efter dem. Jag har förbjudit de unga männen att röra dig. Och när du är törstig, så gå till krukorna och drick av *det* som de unga männen öser upp.

10. Då föll hon ner på sitt ansikte och bugade sig mot jorden och sa till honom: Varför har jag funnit nåd för dina ögon, att du bryr dig om mig, fast jag är en främling?

11. Boas svarade och sa till henne: Man har berättat för mig allt vad du har gjort för din svärmor efter din mans död, hur du har lämnat din far och din mor och ditt hemland

och följt med till ett folk som du inte kände förut.

12. HERREN ska löna dig för vad du har gjort och må full lön tillfalla dig från HERREN, Israels Gud, under vars vingar du har kommit för att söka skydd.

13. Då sa hon: Må jag finna nåd för dina ögon, min herre, för du har tröstat mig och talat vänligt till din tjänarinna, fast jag inte är som någon av dina tjänarinnor.

14. Och Boas sa till henne, när det var dags att äta: Kom hit och ät av brödet och doppa ditt brödstycke i vinättikan. Då satte hon sig vid sidan av skördemännen och han gav henne rostade ax och hon åt och blev mätt och fick över.

15. När hon sedan reste sig för att plocka, befallde Boas sina tjänare och sa: Låt henne också få plocka mellan kärvarna och tillrättavisa henne inte.

16. Och ni kan även dra ut strån ur knipporna åt henne och låta *dem* ligga, så att hon får plocka upp *dem* och ingen får klandra henne för det.

17. Så samlade hon ax på åkern ända till kvällen. När hon hade klappat ut det hon hade plockat, var det ungefär en efa korn.

18. Och hon lyfte upp det och gick till staden och visade sin svärmor, vad hon hade samlat ihop och hon tog fram och gav åt henne vad hon hade fått över, sedan hon ätit sig mätt.

19. Och hennes svärmor sa till henne: Var har du plockat i dag och var har du arbetat? Välsignad vare han, som tagit sig an dig. Då berättade hon för sin svärmor, hos vem hon hade arbetat och sa: Den mannen, som jag har

arbetat hos idag, heter Boas.

20. Då sa Noomi till sin sonhustru: Välsignad vare han av HERREN, att han inte har undandragit sin barmhärtighet, varken från de levande eller de döda. Och, Noomi sa *ytterligare* till henne: Den mannen är nära släkt till oss och är en av våra återlösare*.

*Återlösning är huvudtemat i Rut.

Återlösare är en som löser ut egendom för en nära släkting, eller skaffar en arvinge för en bror som har dött.

21. Rut, moabitiskan, sa: Han sa också till mig: Håll dig till mina tjänare, tills de har bärgat in hela min skörd.

22. Och Noomi sa till Rut, sin sonhustru: *Det är* bäst min dotter att du går med hans tjänarinnor, så att man inte visar bort dig, om du går på någon annan åker.

23. Så höll hon sig till Boas tjänarinnor och plockade ax där tills både kornskörden och veteskörden var klara. Och hon bodde hos sin svärmor.

3 Kapitel

Rut vid Boas fötter

Sedan sa Noomi, hennes svärmor, till henne: Min dotter, ska jag inte försöka skaffa dig trygghet, så att det går bra för dig?

2. Hör nu, är inte Boas, vars tjänarinnor du har varit tillsammans med, vår släkting? Och just i natt rensar han korn på tröskplatsen.

3. Tvätta dig därför och smörj in dig med välluktande olja och ta på dig dina *bästa* kläder och gå ner till tröskplatsen. Men låt honom inte upptäcka dig förrän han har slutat att äta och dricka.

4. När han då lägger sig, så lägg märke till var han lägger sig och gå och lyft

upp täcket vid hans fötter och lägg dig. Han kommer sedan att säga till dig vad du ska göra.

5. Hon svarade henne: Allt vad du säger ska jag göra.

6. Så gick hon ner till tröskplatsen och gjorde precis som hennes svärmor hade sagt till henne.

7. När Boas hade ätit och druckit och hans hjärta var glatt, gick han och la sig intill sädeshögen. Då smög hon sig dit och lyfte upp täcket vid hans fötter och la sig.

8. Och det hände vid midnattstid att mannen blev skrämmd och böjde sig framåt och se, en kvinna låg vid hans fötter.

9. Och han sa: Vem är du? Och hon svarade: Jag är Rut, din tjänarinna, bred ut din mantel över din tjänarinna, för du är min återlösare.

10. Då svarade han: Välsignad vare du av HERREN, min dotter. Du har nu visat ännu större trohet än förut, då du inte har sprungit efter unga män, vare sig fattiga eller rika.

11. Och nu, min dotter, frukta inte. Allt vad du säger, vill jag göra för dig, för allt folket i staden vet att du är en ärbär kvinna.

12. Och det är ju sant, att jag är din återlösare. Men det finns en annan återlösare som är närmare än jag.

13. Stanna kvar här i natt. Om han i morgon vill ta på sig plikten som din återlösare, ja, då ska han lösa dig. Men om han inte vill lösa dig, så ska jag lösa dig, så sant HERREN lever. Ligg kvar här tills det blir morgon.

14. Och hon låg vid hans fötter till morgonen, då steg hon upp innan någon kunde känna igen den andra.

Och han sa: Det får inte bli känt, att en kvinna varit här på tröskplatsen.

15. Sedan sa han: Ta sjalen som *du* har på dig och håll *fram* den. Då höll hon *fram* den, och han mätte upp sex mått korn och lyfte upp det på henne. Därefter gick hon in i staden.

16. När hon kom till sin svärmor, frågade hon: Hur har det gått för dig, min dotter? Då berättade hon för henne allt vad mannen hade gjort för henne,

17 och tillade: Dessa sex mått korn gav han mig, för han sa till mig: Du ska inte komma tomhänt till din svärmor.

18. Då svarade hon: Vänta *nu*, min dotter, tills du får veta hur det går med denna sak. För den mannen kommer inte ge sig någon ro förrän han får saken klar *redan* i dag.

4 Kapitlet

Boas tar Rut till hustru. Hon blir stammoder för David.

Boas gick upp till stadsporten och satte sig där. Och när återlösaren kom förbi, han som Boas hade talat om, sa han till honom: Kom och sätt dig här, min vän. Och han kom och satte sig.

2. Sedan tog han *dit* tio män av stadens äldste och sa: Sätt er här. Och de satte sig.

3. Och han sa till återlösaren: Noomi, som har kommit tillbaka från Moabs land, vill sälja den åkermark, som *tillhörde* vår broder Elimelek.

4. Därför tänkte jag meddela dig detta och säga: Köp *den* inför dem, som sitter här och inför mitt folks

äldste. Om du vill lösa in *den*, så lös in den. Men vill du inte lösa in *den*, så säg mig det, så att jag vet. För ingen annan än du har den rätten och efter dig kommer jag. Då svarade han: Jag vill lösa in *den*.

5. Då sa Boas: När du köper marken av Noomis hand, så köper du den också av Rut, moabitiskan, den dödes hustru, för att uppväcka den dödes namn över hans arvslott.

6. Då svarade återlösaren: Jag kan inte lösa in *den* för då skulle jag förstöra min egen arvslott. Lös du in det jag skulle ha löst in, för jag kan inte göra det.

7. Nu var det förr i tiden så vid inlösen och ägarbyte i Israel att man för att stadfästa en uppgörelse tog av sig sin sandal och gav den åt den andre. Detta *gällde* som bekräftelse i Israel.

8. Därför sa återlösaren till Boas: Köp *den* du. Och så han tog av sig sin sandal.

9. Och Boas sa till de äldste och *till* allt folket: Ni är i dag vittnen, att jag har köpt av Noomis hand allt det som har *tillhört* Elimelek och allt det som har *tillhört* Kiljon och Mahelon.

10. Samtidigt har jag också fått* Rut, moabitiskan, Mahelons hustru till min hustru, för att uppväcka den dödes namn över hans arvslott så att den dödes namn inte ska bli utplånat bland hans bröder och ur porten till hans stad. Ni *är* i dag vittnen till detta.

*KJV: förvärvat.

11. Och allt folket, som *var* i stadsporten och de äldste sa: *Vi är vittnen*. Må HERREN göra den kvinnan, som nu kommer in till ditt

hem lik Rakel och Lea, som båda har byggt Israels hus. Och må du bli mäktig i Efrata och berömd i Betlehem.

1 Mos. 29:25-30, 30:24f.

12. Och må ditt hus bli som Peres hus, som Tamar födde åt Juda, genom de barn* som HERREN ska ge dig med denna unga kvinna.

1 Mos. 38:29.

*KJV: säd.

13. Så tog Boas Rut till sig och hon blev hans hustru. Och han låg med henne och HERREN lät henne bli havande och hon födde en son.

14. Och kvinnorna sa till Noomi: Lovad vare HERREN, som i dag inte har lämnat dig utan en återlösare. Må hans namn bli berömt i Israel.

15. Och han ska ge dig nytt livsmod och försörja dig på din ålderdom. För din sonhustru, som älskar dig, har fött honom, hon som är bättre för dig än sju söner.

16. Och Noomi tog barnet och lade det i sin famn och blev den som skötte det.

17. Och grannkvinnorna gav honom ett namn och sa: Noomi har fått en son. Och de kallade hans namn Obed. Han *blev* far till Isai, Davids far.

18. Detta *är* Peres släktregister: Peres blev far till Hesron,

1 Krön. 2:4.

19. Hesron blev far till Ram, Ram blev far till Amminadab,

Matt. 1:4.

20. Amminadab blev far till Naheson, Naheson blev far till Salmon,

Luk. 3:32-33.

21. Salmon blev far till Boas, Boas blev far till Obed,

22. Obed blev far till Isai och Isai blev far till David.